

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind aprobarea opiniei referitoare la Comunicarea comună către Parlamentul European și Consiliu: Identificarea de soluții la criza refugiaților din Europa: rolul acțiunii externe a UE – JOIN(2015)40

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre:

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4 c-19/609 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 6.10.2015, Camera Deputaților

1. Constată că documentul examinat prezintă un inventar al intervenției UE în statele de origine și de tranzit și propune aprofundarea dialogurilor la nivel înalt pe migrație, cu referire la procesele Rabat și Khartoum – cu țările africane –, procesul Budapesta – cu Asia Centrală și de Est – și propune o reînnoire a eforturilor pentru sprijinirea inițiativelor diplomatice și pentru găsirea de soluții politice la conflictele din Siria, Irak și Libia.
2. Admite utilitatea instrumentelor de acțiune externă existente sau propuse pentru gestionarea migrației, incluzând următoarele obiective/măsuri concrete:
 - derularea de asistență umanitară, asigurarea accesului la azil, gestionarea cauzelor migrației, în special conflictele, violența politică, încălcarea drepturilor omului, combaterea sărăciei;
 - întărirea dialogului politic, a cooperării, schimbului de experiență cu țările partenere, societatea civilă și autorități locale;
 - stabilirea unui Fond fiduciar european pentru Africa;
 - un nou program regional pentru gestionarea migrației, derulat de Comisie în Turcia și în statele din Balcani;

- acordarea de către Comisie de asistență Serbiei și fostei Republici iugoslave a Macedoniei în privința aspectelor concrete legate de politica de azil și migrație;
- continuarea sprijinului pentru gestionarea frontierelor în Africa;
- derularea cooperării cu organizațiile internaționale în materie de migrație;
- întărirea cooperării în materie de returnare și readmisie.

3. Observă că acțiunea externă a Uniunii Europene îmbină instrumente politice, de dezvoltare și de ajutor umanitar și că provocările legate de migrație și de refugiați au fost abordate de mai mulți ani prin intermediul acestor instrumente.

Cooperarea externă și cooperarea pentru dezvoltare dispun de o alocare bugetară de 96,8 miliarde euro pentru perioada 2014-2020, în sprijinul regiunilor și țărilor din care provin fluxurile de refugiați, în domenii cum ar fi creșterea economică și crearea de locuri de muncă, pacea și securitatea, drepturile omului și buna guvernare.

4. Admite că actuala criză a refugiaților reprezintă o acutizare a unor probleme mai vechi și că ar trebui să beneficieze de o abordare strategică, care să încorporeze un raport echilibrat între solidaritate și responsabilitate și între instrumentele diplomatice și cele financiare ale Uniunii.
5. Susține abordarea care definește criza refugiaților ca pe o provocare internațională și nu exclusiv europeană, care impune cooperarea Uniunii cu principalii parteneri internaționali și cu Organizația Națiunilor Unite, în special cu Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și cu Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, precum și cu organizații precum Organizația Internațională pentru Migrație.

Salută mobilizarea unei sume suplimentare de cel puțin un miliard de euro pentru agențiile ONU care îi ajută pe refugiați în țările vecine Siriei.

Recomandă extinderea cooperării internaționale prin cooptarea unor organizații de interes sectorial, dar relevant cum ar fi Fondul Națiunilor Unite pentru Copii (UNICEF) sau Crucea Roșie/Semiluna Roșie. Ar fi utilă analiza posibilității de organizare a unei conferințe internaționale la nivel înalt care să aducă la aceeași masă de discuție cât mai mulți din acești factori, prin extinderea procesului de dialog deja proiectat de cele două reuniuni pregătite în acest domeniu, anume reuniunea la nivel înalt privind migrația de la Valletta și conferința la nivel înalt privind ruta Balcanilor de Vest/ruta est-mediteraneană.

6. Admite importanța cooperării la nivel bilateral cu țările de origine și de tranzit, valorificând instrumente cum sunt parteneriatele pentru mobilitate, Agenda comună în materie de migrație și mobilitate sau de acordurile de readmisie.
7. Apreciază intenția Comisiei ca delegațiile UE să își intensifice contactele cu autoritățile locale, precum și consolidarea capacității delegațiilor din țările-cheie de tranzit și de origine prin detașarea de ofițeri europeni de legătură în domeniul migrației.
8. Salută orientarea Guvernului României ca țara noastră să contribuie la efortul Uniunii față de provocarea fără precedent a fluxului masiv de migranți, susținând un răspuns coordonat la nivelul UE, în spiritul solidarității.
9. Susține necesitatea unei strategii cuprinzătoare, bazată pe conexiunea dintre dimensiunea internă și externă a migrației, care să conducă la combaterea cauzelor profunde ale fenomenului și care să includă măsuri de natură economică, socială și educațională în țările de origine, gestionarea crizelor din aceste state, stabilizarea post-conflict, printr-o mai bună utilizare a instrumentelor financiare externe și a politicii de dezvoltare a UE, cooperarea cu țările de tranzit, inclusiv cele candidate, combaterea traficului de persoane.

10. Se alătură instituțiilor UE și statelor membre care susțin păstrarea Acordului Schengen ca pe o realizare de succes a Uniunii și care resping pretexte pentru contestarea acordului, incluzând afluxul de migranți sau/și amplificarea riscurilor de securitate.

Consideră că păstrarea Acordului Schengen nu ar trebui în nici un fel condiționată de presiunile migraționiste, mai ales că instrumentele sale se dovedesc extrem de utile în gestiunea migrației; reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne ale Uniunii, prevăzută de acord, deși nu reprezintă un risc, ci dimpotrivă poate atenua temerile unor state membre, nu este o soluție de calitate, pentru că nu are eficiență și sporește sentimentul redesenării unor linii de demarcație, afectând astfel deschiderea spre cooperare.

11. Se raliază UE în evidențierea contribuției majore a Libanului, Iordaniei și Turciei pentru limitarea efectelor crizei, prin modul în care au organizat primirea refugiaților. De aceea, consideră că finanțarea de către Uniunea Europeană a programelor din aceste state este deplin justificată.
12. Semnalează, în consens cu Înaltul Reprezentant al Uniunii Europene pentru afaceri externe și politică de securitate, că soluționarea situației din Siria nu va aduce în mod automat și o diminuare a crizei refugiaților și solicită Comisiei Europene să pregătească atât măsuri pe termen lung pentru a gestiona numărul mare de refugiați, cât și măsuri de urgență, în ipoteza eventualei escaladări a conflictului din Siria.
13. Consideră că eforturile de politică externă în domeniu ar câștiga în eficiență dacă li s-ar adăuga o dimensiune parlamentară explicită, cel puțin sub aspectul activității legislative, având în vedere că deficitul democratic și chiar legislativ sunt printre cauzele actualei crize.
14. Subliniază că responsabilitatea de apărare a frontierei externe a Uniunii este de prim ordin pentru a preveni amenințările de securitate.

Amintește încă o dată că România oferă un exemplu pozitiv în acest sens, reușind gestiunea și securizarea la standarde înalte a celei de-a doua frontiere ca lungime pe latura de est a Uniunii (2070 km), conform rapoartelor Frontex. În acest fel, România acționează deja ca membru *de facto* al spațiului Schengen și dorește să mențină această performanță.

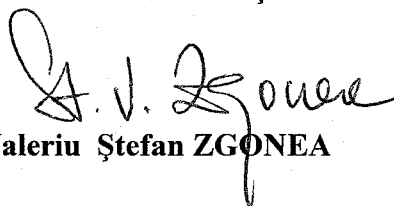
15. Recunoaște succesul unor operațiuni și misiuni din cadrul politicii de securitate și apărare comune în lupta împotriva criminalității organizate, dar nu crede că în acest mod se poate schimba percepția profilului exclusiv „*soft power*” al Uniunii. Consideră că măsurile de descurajare a traficantilor de migranți prin distrugerea ambarcațiunilor, anunțate prin mai multe acte ale Uniunii, ar trebui să fie aplicate cât mai repede posibil.
16. Recomandă împuternicirea Serviciului de Acțiune Externă al Uniunii să negocieze cu autoritățile din statele terțe relevante, prin reprezentanții săi acreditați în statele respective, ca statul în cauză să facă o solicitare de intervenție, astfel încât obligațiile de natură juridică privind intervențiile de forță să poată fi realizate operativ.
17. Ia act de declarația de la finalul reuniunii informale a șefilor de stat sau de guvern din 23 septembrie 2015: „*În ceea ce privește Siria, facem apel la reînnoirea eforturilor internaționale sub conducerea ONU de a pune capăt războiului care a produs atât de multă suferință și a obligat un număr estimativ de 12 milioane de oameni să își părăsească locuințele*” și recomandă utilizarea tuturor instrumentelor aflate la dispoziția Uniunii, necesare pentru ca normalizarea situației, atât în Siria, cât și în alte țări de origine ale refugiaților, să devină o perspectivă realistă.

Consideră că astfel de situații ar trebui să readucă în discuție transformarea politicii externe și de securitate comune și respectiv politicii de securitate și apărare comune a Uniunii, în adevărate politici europene, cea mai bună cale prin care rolul de actor global al UE ar putea fi realizat.

Consideră, de asemenea, că într-o atare stare de fapt, solidaritatea europeană ar trebui să se manifeste și prin reluarea dezbaterilor interne privind aderarea la NATO a statelor membre ale Uniunii, care nu au această calitate.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 21 octombrie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Valeriu Ștefan ZGONEA

București 21 octombrie 2015

Nr. 87.